

Skat ikke alene af det, som Selskabet tjente paa denne Sjat Mælk eller denne Gris, men af hele Overskuddet. Det glæder mig meget at høre, at den ærede Minister aabenbart er kommen bort fra denne ganske urimelige Betragtning, som jeg tror, at den ærede Minister selv i sin Tid har delt. Men naar Ministeren saa sagde, at det dog vel ikke var Mening, at man vilde fritage Skotøjsudsalg for Skat, naar det fremtraadte som et kooperativt Selskab, medens alle andre Skotøjsudsalg skulde betale Skat, saa er det selvfølgelig Mening, at naar en Forening af Skomagere holder et fælles Udsalg, hvor de sælge deres egne Produkter, skal et saadant Udsalg være skattefrit, lige saavel som de enkelte Skomageres eget Udsalg ikke betinger en særlig Paaligning af Skat.

Med Hensyn til Forholdet til Udlandets Assurandører beklagede den ærede Minister, at vi vare gaaede bort fra den tidligere Affattelse, som skyldtes ham. Han mente, at Følgen deraf vilde blive, at vi aldrig fik Skat af de udenlandske Selskaber, fordi deres Nettoindtægt her i Landet vanskeligt kan paavises. Efter den ærede Ministers Fremstilling forekommer det mig ikke, at de Vanskeligheder, han opregnede, vare saa aldeles overvældende, at ikke Nettoindtægten meget vel maatte kunne findes. Og navnlig kan jeg ikke se, at den ærede Minister virkelig paaviste, at de udenlandske Selskaber vilde blive skattefrie, naar vi anvendte den her foreslaaede Regel. Til Forsvar for denne Regel og imod den, der, som den ærede Minister anførte, tidligere har foreligget, forekommer det mig, at der kunde anføres, at der vil kunne tænkes mange Tilfælde, hvor et udenlandsk Selskab, naar den ærede Ministers Regel blev fulgt, vilde blive beskattet adskilligt højere end et tilsvarende indenlandsk Selskab, vilde blive beskattet med 3 pCt. af et Beløb, der var langt over, maaske dobbelt saa stort, maaske mere, end den virkelige Indtægt her i Landet havde været. Jeg tror derfor, at Skattekommissionen virkelig ogsaa paa dette Punkt har gjort Ret og Skel til alle Sider. At den Kommune, hvori der til et Aktieselskab falder Tiende eller anden Afgift af fast Ejendom, forlods skal have sin Gennemsnitsprocent, mener jeg meget let forklares derigennem, at disse Indtægter for Aktieselskaber i de forholdsvis faa Tilfælde, hvor Aktieselskaberne have dem, i Virkeligheden fremtræder næsten udelukkende som en Nettoindtægt, og dernæst gennem Analogien af det foreliggende

Lovforslags § 7. Det kan være rigtigt, som den ærede Minister sagde, at Forslaget i sine Enkeltheder er knapt udstyret med Motiver. Grunden dertil er den, at Kommissionen har ment, at Forslagene vare af en saadan Beskaffenhed, at de talte for sig selv, og ikke behøvede nærmere at motiveres. Den ærede Minister har nu mærkverdig nok ikke haft den Aandsøverlegenhed, at han uden videre har kunnet sætte sig ind i den tilgrundliggende Tankegang.

Med Hensyn til § 16 mente den ærede Minister, at skulde man have Skattevedtægter, burde de være ensartede for hele Landet. Jeg kan ikke se, at der er nogen Nødvendighed derfor. Det kunde være nødvendigt eller heldigt, hvis man skulde ind paa et System med en virkelig Mellemregning og interkommunal Skat mellem alle Landets forskellige Kommuner. Men efter det foreliggende Forslags System kan jeg ikke se, der er den allermindste Nødvendighed derfor. Og naar Forslaget ikke er gaaet saa vidt, ligger det simpelthen i, at Forholdene ere saa forskellige i de forskellige Dele af Landet, at det ganske sikkert vilde føre til uheldige Forhold, hvis man virkelig bestemte, at Skattevedtægterne skulde være ens over hele Landet; blandt andet vilde det føre til meget store Vanskeligheder ved Skattevedtægternes Fastsættelse og Vedtagelse. Der var et Punkt i § 16, hvis Forstaaelse den ærede Minister ikke var sikker paa. Saa vidt jeg forstod ham, ønskede han at vide, om andet Stykke skulde opfattes saaledes, at der i Vedtægterne skal fastsættes alle de forskellige Forhøjelser. Disse Forhøjelser skulle naturligvis ikke fastsættes i Vedtægterne, de kunne fastsættes, men der kan jo ikke fastsættes andre Forhøjelser i Vedtægterne end dem, der her ere nævnte. Der kan ikke tages andre Forhøjelser, end dem, her er nævnt. Det kan ikke lade sig gøre, at et Sogneraad vil komme og sige: her er Indtægter, hvis Art ikke er nævnt i vore Vedtægter, derfor sætte vi den paa Slump, vi forhøje den med et eller andet vilkaarligt Beløb, 30—40—50 pCt, det vil ikke kunne lade sig gøre. Der vil ikke kunne forhøjes andre Indtægtsarter end dem, der udtrykkelig ere nævnte her, men om der skal finde Forhøjelse Sted beror paa, hvad Vedtægterne indeholde.

Om jeg forstod den ærede Minister ret, var han lidt ængstelig ved Offentliggørelse af Skatteligningen, naar man deraf kunde se, hvilken Skatteindtægt en Mand var sat til, fordi unge Mennesker saa